

מ"ת (ירושלים) 43182-11-24 - מדינת ישראל נ' אסמאעיל אבו דאהוך

מ"ת (ירושלים) 43182-11-24 - מדינת ישראל נ' אסמאעיל אבו דאהוך מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 43182-11-24

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד ספיר מרדכי

נגד

אסמאעיל אבו דאהוך

באמצעות עו"ד יעקב סבג ועו"ד יצחק שילה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[28.11.2024]

כבוד השופט נתנאל בנישו

החלטה

זוהי בקשה להארכת מעצר עד תום ההליכים של הנאשם.

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לבית מגורים, שוד, וכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק.

נטען כי ביום 07.07.2024, הנאשם, תושב אזור יהודה ושומרון, נכנס, ביחד עם אחרים לישראל ללא היתר. החבורה הגיעה לבית בשכונת רמות, על פי מידע אותו מסר עבד מוחמד זאיד (להלן: זאיד) שעבד כמנקה בבית זה. אחד מבני החבורה, זיד אלעטיאת (להלן: זיד) שימש כתצפיתן בעת שהנאשם ושותפיו נכנסו לבית כשהם רעולי פנים ומצוידים במוט ברזל ושתי מקלות הליכה מעץ. הנאשם וחבריו החלו מחפשים חפצים יקרי ערך. כל אותו הזמן עמד הנאשם בקשר טלפוני עם זיד, שהכווין אותו.

במהלך שהותם של הנאשם ושותפיו בבית, נכנסו לחדר השינה של בעלי הבית, המתלוננים. המתלוננת הקיצה משנתה והבחינה בנאשם ובחבריו, שהם רעולי פנים ומדברים ביניהם בערבית ואוחזים במקלות ובמוט הברזל באופן מאיים. הנאשם ושותפיו היסו את המתלוננת ושאלו אותה היכן המפתח של כספת שהייתה במקום. המתלוננת השיבה שאינה יודעת היכן המפתח וביקשה בתחינה מהנאשם ושותפיו לקחת את הכספת. בשלב זה התעורר גם המתלונן. לאחר שניסיונם לפרוץ את הכספת לא צלח, הנאשם ושותפיו עקרו בכוח את הכספת מהקיר וברחו מהמקום. בכספת היו תכשיטים וכסף זר בשווי 30,000 ₪. טיעוני הצדדים בבקשה

בד ובד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים בבקשה, הובהר כי המחלוקת בין הצדדים נוגעת בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, כאשר באי כוח המשיב לא חלקו על קיומה של עילת מעצר.

עוד יצוין כבר כעת כי המשיב עצור עד לתום ההליכים בתיק אחר, המתנהל בפני בית המשפט הצבאי ביהודה, וכי לחובתו הרשעות קודמות בעבירות שב"ח, החזקת סכין והתפרצות.

בטיעוניה, ב"כ המבקשת סקרה את הראיות המבססות לכאורה, לטענתה, את העבירות המיוחסות למשיב. בתמצית, נטען כי התקיימו האזנות על הטלפון של זיד. בשיחותיו, הוא נשמע מכווין את המשיב ואחרים בעת ביצוע השוד ואף נשמעת קולה של המתלוננת, המתחננת שייקחו את הכספת, כפי שתואר בכתב האישום.

נטען עוד כי זיהוי של המשיב כמי שמשוחח עם זיד בשיחה זו, מבוסס על מספר אדנים. ראשית, קולו זוהה על ידי מאזין השיחות שהתקיימו בינו לבין זיד, כולל ביום השוד. זאת כאשר במהלך שיחת ההכוונה, פונה זיד לדובר עמו וקורה לו בשם "אסמעיל" או "סוסו". שנית, השיחה המתעדת את השוד, כמו שיחות נוספות בין זיד ל"אסמעיל", נוהלו ממכשיר המוחזק על ידו, כאשר לאסמעיל מספר מנוי המסתיים בספרות 6021, ששוחח ממכשיר טלפון ("ברזל") בעל מספר מזהה המסתיים בספרות 6301. מכשיר הטלפון האמור, נתפס בחיפוש שנערך בבית משפחת המשיבה וזוהה כשייך לאחותו של המשיב, מייסון. אותה מייסון מסרה בחקירתה כי המשיב, אחיה, משתמש בטלפון לצרכיו לעתים מזומנות. עוד העלתה החקירה כי מספר הטלפון השייך למנוי 6021 מזהה בטלפון של זיד כ"אסמעיל סומעה" וכן בטלפון של אמו ואחותו של המשיב כ"סמעו".

על רקע הראיות האמורות מבקשת התובעת כי אקבע כי קיימות ראיות לכאורה. כן טוענת התובעת לקיימה של עילת מעצר ועותרת שאורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כאמור.

באי כוח המשיב סבורים כי לא מתקיימת במקרה זה תשתית ראייתית לכאורית. תחילה, כופרים הסנגורים בקיום ראיות המזהות את המשיב כמי ששוחח עם זיד ונטל חלק בשוד. בעניין זה, מציינים הסנגורים כי אין כל ראיה פורנזית הקושרת את המשיב לזירת העבירה, למרות שנאספו ראיות כאמור. יתרה מזו, המתלונן לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי. באשר להחזקת הטלפון הנייד ולמקום המצאו, לטענתם, מספר מנוי 6021 אכן מאותר במרחב המדובר, אך אין בכך ראיה להימצאות המשיב בזירת השוד, מאחר שהמשיב ומשפחתו מתגוררים בבית איכסה, מקום הסמוך לרמות.

הסנגורים אף מטילים ספק במהימנות דבריה של האחות מייסון, לאחר שזו נעצרה מביתה בשעת בוקר מאוד מוקדמת, יחד עם אמה ואחותה בת ה-14. על פי הטענה, מעצר השווא של האם והאחות הטיל אימה על מייסון והשוטרים ניצלו זאת על מנת לגרום לה את שרצו. עוד מציינים הסנגורים כי העובדה שהדובר בשיחה עם זיד מזהה כ"אסמעיל" אינה אומרת דבר, כאשר רק במשפחתו הקרובה של המשיב קיימים חמישה בני משפחה בעלי אותו שם. הסנגורים סבורים עוד כי אין כל משמעות לזיהוי הקול שנערך על ידי השוטרים, בשל היעדר בסיס מדעי לזיהוי כאמור. לבסוף, מציינים הסנגורים כי נסיבות מעצרו של המשיב בתיק המתנהל בפני בית המשפט הצבאי אינן מלמדות על מסוכנות.

על רקע זה, בקשת הסנגורים היא לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים.

דיון והכרעה
ראיות לכאורה

לאחר עיון בראיות, נחה דעתי כי יש בהן להוות תשתית ראייתית לכאורית בעלת פוטנציאל הרשעה. כאמור לעיל, בתיק החקירה קיימת שיחה מתומללת בין זיד, על מכשיר הטלפון שלו התקיימה האזנה, לבין אדם שהחזיק במנוי טלפון שסיום מספרו 6021. מדבריהם של השניים בשיחה המתועדת מיום 07.07.2024 (החל משעה 15:44-3:44), עולה כי אדם המזהה כ"אסמעיל" ו"סוסו" אכן השתתף באופן פעיל בהתפרצות, בשוד ובאיומים כלפי המתלוננים, בהכוונת זיד.

בתיק החקירה אף קיים מזכר השוואת קולות בין קולו של הדובר בשיחה לבין קולו של המשיב כפי שתועד במהלך חקירתו. המאזין לשיחות אלה קבע כי מדובר באותו אדם.

הצדק עם הסנגורים כי אין תוקף מדעי מוחלט לזיהוי כאמור, ועל כן יש לנהוג בראיה זו בזהירות מסוימת. ברם, אל הראיה האמורה מצטרפת העובדה כי מכשיר הטלפון הנייד ממנו בוצעו השיחות ממנוי 6021 נמצא בבית משפחת המשיב, בהחזקת אחות המשיב. כאמור, האחות מסרה שהמשיב נוהג להשתמש בטלפון זה, גם אם היא לא אישרה שימוש בטלפון במועדים הרלוונטיים (ראו עדותה מיום 08.11.2024).

טענות הסנגורים בנוגע למשקלה של העדות האמורה יתבררו בוודאי במסגרת התיק העיקרי, אך אין בהן כדי לפגוע בתוקפה של ראיה זו, בשלב בו אנו נמצאים. די בראיות האמורות על מנת לבסס לכאורה את זיהוי של המשיב כמי שהשתתף באירוע המתואר בכתב האישום.

ראיות אלה מוצאות חיזוק מסוים, גם אם לא החלטי, באיכון מנוי לטלפון 6021 בזירה. בעניין זה, מצאתי לדייק כי גם אם יש בטענות הסנגורים באשר לתוקף האיכון האמור, בשים לב למקום מגוריו של המשיב בסמיכות מקום לשכונת רמות, עצם האיכון מחזק את הטענה כי הטלפון האמור שייך למשיב או לאדם אחר הנמצא בסביבתו. בדומה, אין בזיהוי של הדובר בשיחה כ"אסמעיל" וכן בראיות המשייכות את המנוי 6021 לאדם בשם "אמסעיל סומעה" או "סמעו" כדי לקשור באופן חד משמעי את הטלפון למשיב, אך מדובר בראיות המחזקות במידת מה את מכלול הראיות האחרות המבססות שמנוי הטלפון האמור אכן נמצא בהחזקת המשיב.

כל זאת, כאשר לצד האמור, קיימות מספר שיחות המבוצעות מאותו מנוי, 6021, בהן מזוהה הדובר שוב כ"אסמעיל". לנוכח האמור, ועל אף היעדרן של ראיות פיזיות או הפללות ישירות בדבר מעורבות המשיב באירוע המתואר בכתב האישום, מסקנתי היא כי די בראיות המתוארות לבסס לכאורה את המתואר בכתב האישום, בדגש על זיהוי של המשיב כמי שנטל חלק בעבירות.

העובדה כי המתלונן לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי אינה משנה מסקנה זו, במיוחד כאשר הפורצים היו רעולי פנים. עילת מעצר וחלופה

לאור מהות העבירות, המסוכנות הנלמדת מהאירוע, וכן עברו המכביד של המשיב, מתקיימת עילת מסוכנות שאינה מאפשרת את שחרורו. בנתונים האמורים, אין מתקיים חלופה אפקטיבית כלשהיא.

סוף דבר

לאור מסקנותי האמורות הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשפ"ה, 28 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים. מזכירות בית המשפט תעביר העתק ההחלטה לצדדים.